(+)

Disp. 1ª De proemialibus ad physicam

1 Philosophia est Cognitio rerum ut st.

2 Physica est Cognitio entis naturalis per suas causas.

3 An physica sit uera et rigorosa scientia? affirmative.

4 An sit Scientia practica, an uero speculatiua? Dico esse puram speculatiuam, ut nullos actus huius habeat practicos sui ipsius proprios.

5 An Physica sit una simplex in genere et specie scientia? affirmative. + [illegible]

6 Physica non est una simplex qualitas nec indivisibilis quod sit habitus humano studio more acquisita et an sit scientia diversa a reliquis? affirmative.

7 Obiectum totale adaequatum physicae est naturale est ens naturale in tota sua latitudine, seu prout naturale opponitur supernaturali.

8 Obiectum physicae materiale, seu partiale principale, est [illegible]

9 Naturalis connexio unius entis cum alio, prout illa cognoscibilis est, est obiectum formale physicae.

10 Ens naturale per suas causas cognitum, est obiectum Attributionis physicae.

Disp. 2ª De principiis et causis in communi.

1 Principium latissime sumptum diffinitur: 1um, unde aliquid est aut fit.

2 Principium debet esse 1um, prius, et connexum, cum principiato. ita semper.

3 An principia physica et intrinseca compositi naturalis recte diffiniantur, quae neque ex se se inuicem sunt, neque ex aliis, sed ex his omnia esse oportet? affirmative.

4 Creatio est productio rei ex nihilo, seu ex nullo subiecto supposito.

5 Pura Generatio est eductio formae de potentia materiae, seu productio rei ex alio.

6 Generatio quae Mutatio est Transitus de non esse formae in subiecto ad esse formae in illo.

7 Generatio quae Conuersio est Transitus ab esse formae unius in subiecto; ad esse formae alterius in illo.

8 Generatio Pura, et non ut Mutatio, non est generatio de qua agit Aristoteles, eius principia intrinseca st tamen duo non materia et forma.

9 Generatio ut Mutatio, seu ut est naturalis, est physica generatio ab Aristotele tradita, duo tamen habet principia intrinseca nempe materiam et formam in fieri quam in facto esse.

114
UNIVERSIDADE DE LIVRARIA

10 Generatio et Corruptio rigorose duo tm̄ hēt priā mām scilicet et fōrm, at in mō loquendi tria ponint ēē.

11 Implet ens negatiuum rale ag̃i rei existens, et ab ōi positiuo distinctum.

12 Et dentr̃ et dari possint a pē rei ut qd distū ab ōi positiuo Negacones illę, quę vulgo dicantr nāriē nullactenus.

13 De posibili pōt admitti ens negatiuū ꝯgens n̄ uō nāriū ut qd distinctum a pē rei ab ōi positiuo.

14 Quamuis possibile sit aliqd ens negatiuum ꝯgens et distū ab ōi positiuo a pē rei, tñ de facto n̄ ē nāriū, imō et superfluum.

15 Realis negatio tum nāria, tum Impossibilis, tum ꝯgens, nil aliud ē aut ēē pōt, qm Oratio intellectualis, seu Exp̄sio negatiua alicuius de ꝯpiam;

16 Obtum expressis negatiuā, n̄ sōt n̄ ēē, sed nec uotari pōē negaōem, et ō addito, obiectiuam, Realem.

17 Obtum negaōis nāriē nil aliud ē qm obtū illud, seu subtum positiuum, qd per se sē nārio uerificat qmodq ppoēm negatiuā nāriā

18 Obtum negaōis Impossibilis vg istius | Non datr Deus, seu datr negaō Dei, nil aliud ē qm ipsa fōā nata, scilicet essiā Dei per se rugnās ꝯ exiā illius negaōis.

19 Obtum totum, seu cā tota negaōis ꝯgentis ucl, impossibilium ac futi effectiuum, ē aūs voltis liber et efficax, seu sit diuinę seu creatę, seu utriusq sit.

20 Obtum pximum, seu Conexiā, ppria ac futi realis negaoū ꝯgentium neq ē aliqd positiuum, neq negatiuū distū ab ōi alio, et existens, sed tm̄ ꝯsistere in illo, qd et māli n̄ ēē, seu n̄ existere pōe natā.

21 Negatio et Priuatio put st purae exclusiones formarū nectariae nullo mō distinguntr, at uō ꝯtenus respiciunt subta distinguntr.

22 Negaō (purae ꝯtenus n̄ respicit) diuitr in illā quę ex dria pqm ꝯtrahitr respicit subtum ineptum, aliq mō, et in eam quę nullo mō respicit, haec ē negaō mundi.

23 Iam Negaō purā put respicit subtum ineptū, qm Priuaō put respicit aptum diuiduntr in Logicam et Physicam.

quaeō 2a. 24 De roē cōi ē, ēē Cām ente simplicitr (dabile) ab alio sū Creaturarū fōr,

n̄ uo

non ēē Causam entis simpliciter et absolute a se.

25 Effectus dicitur ēē ens simpliciter et absolute ab alio; et de ratione Causae sumptae [illegible] do physice et rigorose ē, ēē Causam alicuius effectus.

26 Principium sumptum prout abstrahit a principio Creaturarum, et non Creaturarum, non ē principium ē Causa.

27 Principium Creaturarum et in essendo prout tale ē, ē Causa, et e [illegible] Causa ē aliquod principium

28 Diffinitio Causae et principij Creaturarum in essendo eadem non ē, et principij sc. id unde aliquid fit.

29 Diffinitur Principium Communissime sumptum prout abstrahit a principio Creaturarum et non Creaturarum id unde aliquid ē; dividitur in Principium Creaturarum, et non Creaturarum, Principium in essendo Creaturarum ē id unde aliquid fit at vero Principium in essendo Non Creaturarum ē id unde aliquid ē tantummodo.

30 Causa adaequate dividitur in quatuor species, sc. Materialem, Formalem, Efficientem, et Finalem;

31 Causa in actu 1o remoto non constituitur per suam virtutem et potentiam internam, sed etiam per Causalitatem ut possibilem, immo et per effectum ut possibilem etc. Effectiva

32 Causa in actu 1o proximo constituitur non solum per virtutem internam, sed possibilitatem Causalitatis et effectus, sed etiam per requisita omnia ex parte ipsius Causae, ut sic ex se potens exire in actum 2m.

33 Causa in actu 2o constituitur non solum per Causalitatem actualem, sed etiam per effectum actualem

34 Connexio ex suo essentiali conceptu considerata, ē nexus duorum inter se, sc. unius dicti cum alio dicto, non vero cuiusdam cum ipso

35 Connexio alia dividitur ēē essentialis et accidentalis [illegible] de accidentali [illegible].

36 Connexio essentialis alia ē mutua, alia non mutua.

37 Creatura possibilis prout distinguitur a Creatura existente, nihil aliud ē, quam possibilitas, quae ad ipsam Creaturam datur antequam existat.

38 Possibilitas Creaturae, antequam ipsa Creatura existit, et quae ab aeterno datur, ē ipsa virtus potentia divina, seu divina essentia, quae possibilitas [illegible] et [illegible] Creaturae ē.

39 Diuĩa õipoã n'ẽ Relatum trãscẽdẽs ad possibilia qualia, sed tñ
rõis rõe, nec essẽr cõnectitr cũ illis.

40 Cã creata respicit essẽr suos effus possibiles q ad illorũ possibilitatem
1ãm, et sĩlr ẽ relatũ trãscẽdẽs ad illos, minime tñ q ad 2ãm
illorũ possibilitatem.

41 Cã creata respicit essẽr suos effus possibiles n' sõt sub cõceptu generico, t
specifico, sd ẽt q ad indiuiduum, et q ad illorũ 1ãm possibilitatem, et
sĩlr ẽ relatũ trãscẽdẽs.

42 Nulla cã operari põt, carẽ uel [nec diuinitus] in instanti, in quo n' existit, eo mõ
q sẽt.

43 Cõtus cã eo mõ quo est causa debeat distingui a suo effectu tam-
qm̃ 1ĩm primum hẽr.

44 Sed nec diuinitus pot se ipsum reproducere, seu se ipsũ cõseruarĩ et
inadæqte.

Illud ẽ prius qd ẽ ꝓpinquius alicui prĩo. 48

45 Prioritas ex 1o spifico cõceptu dicitr antecedentia unius ad aliud.

46 Prioritas diuiditr 1o in realem et rõis.

realis lata n' respicit tempus. Prioritas realis t ẽ lata, et impropria; t ẽ ppria absõa et stricta

47 Prioritas realis ppria absõa et stricta ẽ qua essẽr respicit tempus,
t instans t momentũ temporis in anteã

ex solum sola prioritas temporis [illegible] alio 4r dicitr prius pto 49 qd ẽ ꝓprissime [illegible]

Si prioritas n' fuerit prioritas temporis, absõe n' ẽ prioritas
uis cã ppria, ẽ riqonsa dẽt ẽẽ prior suo effu prioritate rẽli temporis, du-
rãs, seu instantis, aut momenti alicuius, sẽ inq.

50 Dari mutuam causalitatem ad minimũ in genere effiuo, ut im-
possibile hẽr. põt tñ dari si aliq cã n' sit rigorose ut effiũs et finalis

53 ex cõlla operare in aliq cõ spetto pure, et sĩlr q 51 operans ẽ in illo, n' elligitr inseparabilitr se ꝓhim in tectũ 52 intima Dei, aut uirtutis diuĩæ ꝓsentia in tali passo, 54 aut hi: sic colligitr cũi indistia diuĩæ uirtutis [illegible]

Ad hoc ut cã creata carẽ pot in passo, indistãs dẽt ẽẽ saltẽ cõti-
gua, indistiã uirtutis cõtinuatæ saltẽ.

Sed a indistia uirtutis cõtinuatæ colligitr ꝑ sim in tectũ ex operatione
Dei in aliquo hi:

Si Deus eet alõ distans (q impobile) distia uirtutis est, in illo
operari n' pret.

Dispᵒ 3ᵃ de Cā Māli.

1 Mā est primum subiectum ex quo per se fit omne id, et ita diffinitur tota materia quam primum subiectum (sed ex quo insito aliquid fit).

2 Mā prima seu 1um subiectum diffinitur, primum ex quo insito aliquid fit non per accidens, sed per se, et ultimum in quod abit quod corrumpitur.

3 Mā 2ª seu 2um subiectum diffinitur, sed ex quo insito aliquid fit non per se, sed per accidens.

4 Unum per se seu compositum per se est vel cuius partes aliquid componunt a natura primario, et ultimate intentum; unum vero per accidens e contrario se habet.

5 Materiam primam esse substantiam magis supponitur quam ventilatur.

6 Quod detur Mā prima pro indubitato habetur.

7 Mā prima de se consequenti est ex se, et pura potentia passiva physica, et realis, nullum dicens actum physicum, seu nullam formam includens.

8 Mā prima nullam habet actiuitatem ad formas substantiales quae ab ea componuntur, potest tamen illam habere in ordine ad suam proprietatem distinctam, si illam habet.

9 Mā prima de se, et ex se habet propriam existentiam distinctam ab existentia formae. +

10 Mā prima, quae de facto datur in compositis physicis naturalibus, de se et ex se est corporea.

11 Mā prima spiritualis contradictionem implicat.

12 Mā prima de se, et ex se non est actualis impenetratio, seu actualis extensio [illegible]

13 Mā prima de se et ex se est radicalis impenetratio, seu quantitas radicalis.

14 Mā prima quae est in compositis physicis de se et ex se habet partes distinctas et divisibiles.

15 Mā prima ita est ingenerabilis, ut nec de possibili generari possit.

16 Mā prima ita est incorruptibilis, ut nec de possibili corrumpi possit.

17 Mā prima a solo Deo ex nihilo in tempore creata est, ac non ab aeterno possibile [illegible] creare eam.

18 Materiam primam esse ~~inanihilab~~ incorruptibilem non idem est ac esse inanihilabile indestructibile [illegible]

19 Mā prima per se ipsam et non per aliud distinctum est potentia passiva, seu receptiua formarum.

20 Mā prima appetitu innato per se ipsam appetit formam substantialem.

21 Deducta metaphora ex appetitu naturali, materiae primae ergo formas ex [illegible], dicitur habere appetitus materiae primae triplex: complacentiae, desiderii, seu fruitionis.

Right margin notes:

Mā 1ª appellatur Chaos, Mater, Turpis, male philosophica, per se ignota, Tenebrae, esse nihil

[illegible] Ex nihilo nihil a lib. 2º

+ hoc est esse aliquid positivum extra causas et non purum possibile

Left margin notes:

+ non per contactum physicum, et ex experimentali, sive separatione, sit ex distinctione pura

Contra Physicos qui docent substantiam materiae seclusa quantitate non esse divisibile

De fide est quod in tempore videatur [illegible]

22 Mā 1ª appetitu innati indistinctus extenditur ad formas acquisitas et corruptas
23 Mā 1ª appetitus ē absolute ad oēs formas, sed neque ad oēs collective, neque disjunctive habendas, sed ad oēs absolute
24 Mā 1ª appetitus ex se ipsa ē aequalis ad oēs formas et singulas
(a forma respicit suos effectus et in individuo: quo ottº) 25 Mā 1ª appetitus ē ad formas substantiales tam sub conceptu generico formarum quam sub specifico, quam sub individuali.
26 Mā 1ª, quae sit diversae spei ab alia, implicat includit.
27 Mā 1ª quae sit alia perfectior, salte specifice implicat
28 Malis causa eodem modo diffinitur et dividitur atque Mā;
29 Malis causa tam 1ª quam 2ª in rerum natura dantur.
(Si ex fit quae actiue +) 30 An causa malis sit etiā causa activae
(+ ex mindo nit fit) 31 Exiā Divino, et Infinitiā sit sufficiens potentiae naturae ad causandum maliter
32 Prioritas naturae seu temporis non requiritur potentiae ad causandum maliter, sed tantummodo physica
33 Quantas secundo absolute neque physica conditio, imo a sola mā causatur maliter.

Disp 4ª

1 Forma seu causa formalis ex proprio conceptu suo, ē id per quod aliquid fit.
2 Forma substantialis et intrinseca, ē id per quod aliquid fit in specie aliqua, constituitur physice, sed entis naturalis determinatum
3 Quod dentur formae substantiales nemo negare potest.
4 In composito physico adaequate et mali dentur formae substantiales, pro indubitato sit.
5 + Nulla forma substantialis malis, et aliud perfectorum ē substantia adaequate distincta a mā 1ª, et non addito (un) semper
6 An forma substantialis malis sit aliquid noviter existens, et de novo productum; Negative.
(Ex parte fi aiariali) 7 Forma substantialis Malis nihil aliud in se ē, quam quoddam coniunctum, seu constitutum existentia, aut tanta mā 1ª praesupposita, et ex talibus, vel talibus accidentibus, quae aliquando nulla erat antea in mā, aliquando erant alia, aliquando ōia ab agente causanti.
8 Formam substantialem materiae educi ab agente, seu generari, ac non creari, nihil aliud ē, quam ab ipso causari aliquid salte ex ipsis accidentibus, et ab ipso ōia tali conjungi, seu constitui in mā
9 Formam substantialem male praeexistere in mā, seu praexistere, et educi ex illa nihil aliud ē, quam semper aliquid mā seu mām aliquam includi in forma substantiali mali, seu ipsam formam, ut iam fieri constare ex aliquo mā

10 (+ Fra substialis mälis n̄ cōponitr ex Atomis; nec +)

11 educitr: aut tratr ab Intelligentia Astrologica, nec ab Idea Platonica.

12 Fra subiales mäles n̄ latent aūales in ipsa mia pa.

13 Fra subialis mälis n̄ ē pura pōa, sd extas aūalis.

14 Amittenda n̄ ē snā de fris incohatis imperfectis in mia ia existentibus.

15 Reiicienda ē snā de seminalibus uirtutibus in mia 1a admissis.

16 Admittendam n̄ ēē fram subiale mäle ēē purā relaōē seu ens respec-+ tiuum fmē, et n̄ absum.

17 Inglibet uiuente adaēqte mali fra totalis ē una, fmis partialis uō multiplex.

18 Inglibet mixto n̄ uiuente, et n̄ patiente violentiam, tam fra totalis qm partialis una fmē, pr violentiam uō sæpe ē duplex.

19 Oīs fra subialis mälis ē divisibilis. ~~in pts heterogeneas.~~

20 In mixtis n̄ uiuentibus fra subialis mälis ē divisibilis in pts integran- tes, et homogeneas, sīn ex indivisibli mia, ēqntate et ~~indivisibilibus~~ sic fra ōtiua. — ut in auro, lapide, ferro etc. / sitium parcitatis in het.

21 In mixtis uiuentibus ~~tam vegetatiuis, qm sensitiuis, tam pfectis qm imperfectis fra subialis mälis ē divisibilis in pts ingrantes~~ sed et heteroge- neas. — 1 caerra et arbor equis etc.

22 Duplex fra subialis pōt informare eandem mām, si diuinitus re- producatur.

23 Eadē fra duplicem mām pōt informare, sd penetratam.+

24 Implicat fra corporeitatis.

fra nec diuinitus mā uō nalitr — 25 Fra mälis n̄ pōt existere absqz oī mā, neqz ē ē mā sine oī fra pōt nalitr existere. diuinitus uō pōt.

26 Mā 1a denudari n̄ pōt oī fra a nalibus agentibus, et nalitr operan- tibus. — xā corruptio unius ē introductio alterius

27 Mā 1a nec in 1a Mundi creaōē, nec in triduo mortis xpi fuit spoliata oī fra.

28 Si Mā spoliatr oī fra salte diuinitus, periret nē nalitr, cum ē qā postullaret nalitr ōseruari, qmuis violentiam patiens: ~~afficie~~ ōseruaōē postularet.

Quod diximus de fra qd sit qmō diuidatr, An sit; id dicimus de ca fnali cā uō fnalis accentalis nari n̄ pōt, qā ōstat ex misterio Eucharistiæ, ubi in pane datr Color, sapor odor etc. et a vini sapore odore color [illegible]

29 Ac ca formalis est via, et rigorosa ca: ~~ab aliis dicta efficiens~~

30 Ad cam formalem Loge requirit existentia distincti et indistincti,
prioritas vero non est talis (nec naturae) sed rationis.

31 Materia est ca forma mali; forma vero non materia sed compositi.

32 Indubitatum est quod materia sit vera ca rei compositi, quod componit.

33 Forma Moralis non est tota quidditas compositi harum

34 Forma Substantialis Malis est tota quidditas compositi.

35 Forma pure accidentalis non est tota quidditas compositi accidentalis.

36 Tam vera ca formalis substantialis quam accidentalis datur non tamen rigorosa.

37 Tales formae substantiales materiales nec divinitus creari possunt

38 Formae accidentales non solum possunt creari, sed de facto creantur.

39 Implicat quod anima rationalis educatur et divinitus, et quod materia prima et subjectiva — 1um ex qui insistit

40 An eadem forma scientias possit salvo divinitus creari insisti et educi? Negative

41 Quod indivisibilis animo potest esse sit creatio et eductio rerum divisibilium

42 Tam ca formalis quam materialis constituuntur in actu 1o per suam met entitatem existentiam,
et indistinctam at vero in actu 2o per suas causalitates et actuales effectus.

~~45 Tam ca formalis quam malis~~

43 Effectus primarius formae est compositum.

44 Effectus 2rius formae est destructio formae oppositae

45 Quantitas in sola materia subjectatur, et a sola illa causatur materialiter

46 Omnia accidentia materialia et non vitalia causantur materialiter a sola materia; — Causari materialiter id est a subjecto subiectari.

47 Nulla substantia nec etiam divinitus potest causari materialiter ab alia.

48 Nullum accidens potest causare materialiter aliquam substantiam.

49 An unum accidens possit aliud causare materialiter? Negative

50 An accidens corporeum potest causari materialiter a substantia spirituali? Negative — Subjecti improportionatum

51 Accidenti spirituali (naliter) non repugnat uniri subjecto corporeo, — quamvis repugnet ex ratione talis accidentis quod non nego

52 Nec naliter repugnat accidenti spirituali efficere suum effectum formalem in subjecto corporeo.

53 Accidens spirituale nec divinitus potest causari materialiter seu educi a subjecto corporeo, neque est 2a.

54 Quod videmus ad intra detur ratio ca materialis et formalis, nec in mente venit.

55 Deus quod ad extra concurrit in ca 2a nec de facto nec de possibili concurrit

56 Causet ne Deus a' Contia Sacre Eucharistie maliter ? ab sit.

57 V substantia vbi Dni est maliter [ł taliter] perfecto hanire Xpi ; ł oppositum Xpi . Negiue

Disp. 5.a De vnioe

1 Vnio ē vinculum Duorum.

2 Vnio infrativa inter mam et fam (vey q̃ consistit in sitate q̃dam ex ma disposita, ac p aliam fam n̄ quenta, et exaia intime perenti c̄ concursu Dei debito ad vivificanda rem mam.

3 Vnio uo continuativa consistit in indistia partium eiusdem rationis. vq̃ inter iam, et aliam pem aqua

4 vq̃ inter dum et aquam. Contiguitatis vnio consistit in indistia partium diversarum.

5 Vnio in compositio hano substantialiter sumptum neque ē duplex, nec distribilis, vmo nec spiale, nec corpoream.

6 V uo sit accens aut substa? Negiue ad utrumque

7 Pro eo supponitur qd vnio ponatur ex una ł ex alia pte compositi

8 V in re sit entitas absa? Negiue

9 Nec de possili plis fre vniri poterunt eid mae p eand unioem necesse.

10 Qod mo quo fuerit ca gre et compositi, et fra fuerit ca mae et compositi, eo ipso mo vnio ē ca'litas ta mae erga fam et compositi, qm fre erga ma et compositum, et tam vns eri qm in facto ee. dum mo fra sit educta

11 Compositum substiale, Accntale, [illegible] integrale, Aggregatum qd sit dicam.

12 Compositum essaliter includit mam fam vio et fam et vnioem ut sa dictū ē

13 Compositum distinguitur a qlibet sui pte divisim sumpta, et ab oib et dissim n̄ uo collectim.

14 Compositum n̄ distinguitur a partibus sit sumptis unitis.

15 Implat compositum physicum qd sit totum eductum; at uo n̄ implat compositum qd sit totū creatū stricte sumptū, at uo ante ee eductū. ma implat educ hō compositus creatus stricte n̄ dicatur

16 . si [illegible] argumenti placuerit ingrem quot sint sai vig[illegible] nā sumitur, dica.

17 Na qut arti opponitur e Priium, et ca motus, et gens quis in q ē 1o, et p se, et n̄ sm allens

18 et in abstracto diffinitur Collectio multarum de re una compræhenticarum ad finem aliqm utilem vite, in concreto uo diffinitur p oppositionem ad nam

19 Dicam in q conveniunt Na et ars.

20 Nã ꝓprie et ablẽ loquendo n ẽ nisi ꝓssium totã, mã uõ lẽ grã,
sbt reductiuẽ erit Nã.

21 Primo sẽ substãtiã nã dici n pot; Deus ꝑut hic sumitr dici n pot nã; *Ex ꝓprio motus et mixtus intelcti*

Anlius uõ et aĩa ralis, aequiuoce laborat, Anlint n sint nã.

22 An de rõe nã sit ee sibi ꝓprium, et paiuum, et actiuum sibi assuie.

23 Violentũ bẽ diffinitr, qd ẽ a ꝓprio extrinseco, passo n cõferente
uim, sd renitente

24 Violentr diuidr in Physicum, Morale, et mixtum *sbt de physico agitr*

25 Nulla aõ physicẽ naturã pot ipsi agenti ee violenta; at uõ
si aõ n sit physicẽ naturã bẽ pot ee violenta ipsi agenti; *ut qd quis ab aliõ*

26 qd detr violentia ꝓprie actiuũ indubitatũ ẽ; cõtra mãm 1ãm n dantẽ motus ꝓcedit
at poẽ ꝓ mãm 2ãm dari

27 An q mortẽ sibi ꝓijcit in mare, tq si ipsi mortem infert violentia patiatr?
De 1o affirmandũ, de 2o ad Etõs attinet de libero arbitrio

28 An a Deo creaturis violentiam inferatr? assirue. *violentiam physicam*

29 Cũa hã Xpi ꝓ violentiam n patitr dum ẽ sub Dina ꝑ illam hẽt
et carentia humã substãe

Disp 6a Pro Prio et Cã efficiente.

1 Efficiens in cõi est id a quo aliqd fit;

2 Cã ẽ eius diuisio in Instrumentalẽ, et Principalẽ: itẽ in Partia-
lẽ, et totalẽ.

3 Diffinitr optime Cã 1a seu 1a efficiens, 1um ꝓprium agẽntia fiunt

4 Qd detr Cã 1a, seu existat 1um efficiens, n solũ ex fide
constat, sd et pura phia, et nali lumine demonstrari pot.

5 Demonstrari pot lumine nali et pura phia Deum ee, unum ẽẽ
et n plures Deos.

6 An haec ꝓpositio (Deus ẽ et ẽ unus) sit ita ꝑ se nota, ut n possit
inuencibilitr ignorari, nec ignorantia inuencibili negiua, nec ꝑ positiua? assirue

7 Creatura essẽlitr pendent a Deo tam in suo fieri qm in suo seruari.

8 Omnis creatura dependet a Deo in operando et saltẽ mediate ad aliqs, sẽ ad oẽs.